تصمیم‌های اداری شتابزده، مناطق مرکزی را بیشتر از منافع اهالی و امکانات محلی جدا می‌کند

گزارش ما نشان می‌دهد بخشنامه‌های ابلاغی بدون نظرسنجی محلی، در ۹ شهرستان دست‌کم ۱۲ طرح عمرانی را متوقف کرده است

(مقاله/پیغام مدیر مسئول)

مهندس فرهاد نیک‌پی در دفتر کارش در شهرستان دره‌سیاه می‌گوید سه سال است که بیشتر وقت خود را به جای طراحی پل و جاده، صرف توضیح بخشنامه‌ها به مردم می‌کند. او می‌گوید یکی از این بخشنامه‌ها درباره ممنوعیت ساخت‌وساز در حریم رودخانه‌ها است و دیگری درباره ممنوعیت استفاده از مصالح محلی در پروژه‌های عمرانی. مشکل این است که هیچ‌کدام از این دو، با مردم روستاهای اطراف رودخانه‌ها صحبت نشده است. نتیجه این است که پل روستای «سنگ‌بست» که قرار بود پارسال ساخته شود، هنوز نیمه‌کاره مانده و مردم برای رفتن به مرکز شهرستان مجبور هستند از مسیری دور و خطرناک عبور کنند.

در استان کرانه‌سار، ۹ شهرستان وجود دارد که در آن، ۱۲ طرح عمرانی در سال گذشته به دلیل ابلاغ بخشنامه‌های جدید متوقف شده است. این طرح‌ها شامل ۴ پل، ۳ راه روستایی، یک سد خاکی و دو طرح آبرسانی است. برآورد اولیه هزینه این طرح‌ها حدود ۳۱۰ میلیارد تومان است. در همین مدت، ۷ طرح دیگر با تأخیر زمانی بیش از ۱۸ ماه روبه‌رو شده‌اند. در مقایسه، در سال ۱۴۰۰ تنها ۲ طرح در این استان متوقف شده بود. این اختلاف نشان می‌دهد که تصمیم‌گیری‌ها از سطح استان به سطح شهرستان منتقل شده است، اما ظرفیت اجرایی و نظارتی در سطح شهرستان‌ها افزایش نیافته است.

مهندس کامران صدری‌نژاد، مدیر یکی از شهرستان‌های استان، می‌گوید مشکل فقط کمبود نیرو نیست. او می‌گوید هر بخشنامه جدید نیاز به جلسه، گزارش و امضای چند مرجع دارد و در این فاصله، فصل اجرای پروژه‌ها از دست می‌رود. به گفته او، در یک مورد، پیمانکار یک پروژه آبرسانی روستایی ۴۰ کیلومتر لوله را خریده بود و آماده نصب بود، اما به دلیل تغییر در دستورالعمل، اجازه نصب پیدا نکرد و لوله‌ها به مدت ۱۸ ماه در انبار ماندند. هزینه انبارداری و خسارت لوله‌ها برای پیمانکار حدود ۴۰ میلیارد تومان برآورد شده است.

در مقابل، برخی مدیران می‌گویند بخشنامه‌ها برای جلوگیری از تصمیم‌های سلیقه‌ای و فساد صادر شده‌اند. اما پرسش این است که آیا راه درست، حذف مردم محلی از فرایند است یا اصلاح فرایند با مشارکت آنان. در استان کرانه‌سار، تنها ۳ شهرستان از ۹ شهرستان، کمیته برنامه‌ریزی محلی دارند که در آن فرماندار، مهندس راه و منابع طبیعی و نمایندگان روستاها حضور دارند. در این ۳ شهرستان، تعداد طرح‌های متوقف به ۴ طرح رسیده است در حالی که در ۶ شهرستان دیگر، ۸ طرح متوقف مانده است.

پیشنهاد برخی کارشناسان این است که هر بخشنامه فنی، پیش از ابلاغ، به مدت ۶ ماه در ۳ شهرستان آزمایشی اجرا شود و نتایج آن منتشر شود. در استان کرانه‌سار، پیش‌نویس یک بخشنامه جدید درباره حریم رودخانه‌ها از مهر ۱۴۰۳ در ۳ شهرستان آزمایشی اجرا شد و گزارش آن قرار است در آذر منتشر شود. اگر این گزارش نشان دهد که طرح‌ها بدون آسیب به مردم پیش رفته‌اند، احتمال تعمیم آن به سایر شهرستان‌ها بالا می‌رود. در غیر این صورت، اصلاح یا لغو بخشنامه‌ها گزینه بعدی است.

مهندس فرهاد نیک‌پی در پایان گفت که اگر قرار است تصمیم‌ها از بالا گرفته شود، لازم است مسیر برگشت هم وجود داشته باشد تا اگر اشتباهی رخ داد، زودتر دیده شود. او می‌گوید مردم روستاها هم می‌دانند که برخی مسیرها خطرناک است و سال‌ها منتظر راه درست هستند. به گفته او، اگر این ۱۲ طرح ظرف ۶ ماه آینده اجرا شود، هم زمان از دست رفته جبران می‌شود و هم اعتماد مردم به فرایند اداری تا حدی بازسازی می‌شود.

در سال گذشته تنها ۲ طرح متوقف در استان کرانه‌سار به اجرا درآمد، در حالی که ۱۴ طرح دیگر به دلیل ابلاغ بخشنامه‌های جدید متوقف ماند. مهندس فرهاد نیک‌پی در گفت‌وگو با ما گفت که بسیاری از مردم روستاها فکر می‌کنند مشکل از مهندس است، اما واقعیت این است که ما هم منتظر دستورالعمل هستیم. او می‌گوید یک بخشنامه درباره حریم رودخانه‌ها ماه مهر ابلاغ شد اما تا آذر هیچ توضیحی درباره روش اندازه‌گیری حریم منتشر نشد. در این فاصله، پیمانکاران نمی‌دانستند چه کار کنند و پروژه‌ها متوقف ماند.

در شهرستان دره‌سیاه، ۳ پل روستایی و ۱ راه دسترسی به ۱۲ روستا به دلیل تغییر مسیر رودخانه متوقف شده است. مهندس فرهاد نیک‌پی گفت که اگر مسیر پل ۲۰ متر جابه‌جا شود، هزینه طرح ۴۰ درصد کاهش می‌یابد و خطر آبگرفتگی روستا از بین می‌رود. اما این تغییر نیاز به مجوز جدید دارد و مجوز جدید ۴ ماه زمان می‌برد. در این مدت، مردم روستا ناچار هستند از مسیر کوهستانی عبور کنند که در زمستان بسته می‌شود.

مهندس فرهاد نیک‌پی گفت که در ۳ ماه گذشته ۲ جلسه با فرماندار و ۱۲ دهیار برگزار کرده تا مشکل حریم رودخانه‌ها بررسی شود. به گفته او، دهیاران پیشنهاد کرده‌اند که حریم رودخانه‌ها بر اساس عرف محلی و سطح آب در سیلاب‌های قبلی تعیین شود، نه صرفاً بر اساس خط‌کش روی نقشه. او گفت که این پیشنهاد قابل بررسی است و اگر مستند شود، می‌تواند مبنای دستورالعمل جدید قرار گیرد.

مهندس فرهاد نیک‌پی در پایان گفت که اگر این ۱۲ طرح ظرف ۶ ماه آینده اجرا شود، هم زمان از دست رفته جبران می‌شود و هم اعتماد مردم به فرایند اداری تا حدی بازسازی می‌شود. او گفت که اگر قرار است تصمیم‌ها از بالا گرفته شود، لازم است مسیر برگشت هم وجود داشته باشد تا اگر اشتباهی رخ داد، زودتر دیده شود. او می‌گوید مردم روستاها هم می‌دانند که برخی مسیرها خطرناک است و سال‌ها منتظر راه درست هستند. به گفته او، اگر این ۱۲ طرح ظرف ۶ ماه آینده اجرا شود، هم زمان از دست رفته جبران می‌شود و هم اعتماد مردم به فرایند اداری تا حدی بازسازی می‌شود.

بخشنامه اداری تازه، مناطق مرکزی را از طرح‌های عمرانی جا گذاشت

۱۲ طرح عمرانی در ۹ شهرستان به دلیل تغییر مسیر رودخانه و کمبود نیرو متوقف شده است

(مقاله/پیغام مدیر مسئول)

مهندس فرهاد نیک‌پی در دفتر کارش در شهرستان دره‌سیاه می‌گوید سه سال است که بیشتر وقت خود را به جای طراحی پل و جاده، صرف توضیح بخشنامه‌ها به مردم می‌کند. او می‌گوید یکی از این بخشنامه‌ها درباره ممنوعیت ساخت‌وساز در حریم رودخانه‌ها است و دیگری درباره ممنوعیت استفاده از مصالح محلی در پروژه‌های عمرانی. مشکل این است که هیچ‌کدام از این دو، با مردم روستاهای اطراف رودخانه‌ها صحبت نشده است. نتیجه این است که پل روستای «سنگ‌بست» که قرار بود پارسال ساخته شود، هنوز نیمه‌کاره مانده و مردم برای رفتن به مرکز شهرستان مجبور هستند از مسیری دور و خطرناک عبور کنند.

در استان کرانه‌سار، ۹ شهرستان وجود دارد که در آن، ۱۲ طرح عمرانی در سال گذشته به دلیل ابلاغ بخشنامه‌های جدید متوقف شده است. این طرح‌ها شامل ۴ پل، ۳ راه روستایی، یک سد خاکی و دو طرح آبرسانی است. برآورد اولیه هزینه این طرح‌ها حدود ۳۱۰ میلیارد تومان است. در همین مدت، ۷ طرح دیگر با تأخیر زمانی بیش از ۱۸ ماه روبه‌رو شده‌اند. در مقایسه، در سال ۱۴۰۰ تنها ۲ طرح در این استان متوقف شده بود. این اختلاف نشان می‌دهد که تصمیم‌گیری‌ها از سطح استان به سطح شهرستان منتقل شده است، اما ظرفیت اجرایی و نظارتی در سطح شهرستان‌ها افزایش نیافته است.

مهندس کامران صدری‌نژاد، مدیر یکی از شهرستان‌های استان، می‌گوید مشکل فقط کمبود نیرو نیست. او می‌گوید هر بخشنامه جدید نیاز به جلسه، گزارش و امضای چند مرجع دارد و در این فاصله، فصل اجرای پروژه‌ها از دست می‌رود. به گفته او، در یک مورد، پیمانکار یک پروژه آبرسانی روستایی ۴۰ کیلومتر لوله را خریده بود و آماده نصب بود، اما به دلیل تغییر در دستورالعمل، اجازه نصب پیدا نکرد و لوله‌ها به مدت ۱۸ ماه در انبار ماندند. هزینه انبارداری و خسارت لوله‌ها برای پیمانکار حدود ۴۰ میلیارد تومان برآورد شده است.

در مقابل، برخی مدیران می‌گویند بخشنامه‌ها برای جلوگیری از تصمیم‌های سلیقه‌ای و فساد صادر شده‌اند. اما پرسش این است که آیا راه درست، حذف مردم محلی از فرایند است یا اصلاح فرایند با مشارکت آنان. در استان کرانه‌سار، تنها ۳ شهرستان از ۹ شهرستان، کمیته برنامه‌ریزی محلی دارند که در آن فرماندار، مهندس راه و منابع طبیعی و نمایندگان روستاها حضور دارند. در این ۳ شهرستان، تعداد طرح‌های متوقف به ۴ طرح رسیده است در حالی که در ۶ شهرستان دیگر، ۸ طرح متوقف مانده است.

پیشنهاد برخی کارشناسان این است که هر بخشنامه فنی، پیش از ابلاغ، به مدت ۶ ماه در ۳ شهرستان آزمایشی اجرا شود و نتایج آن منتشر شود. در استان کرانه‌سار، پیش‌نویس یک بخشنامه جدید درباره حریم رودخانه‌ها از مهر ۱۴۰۳ در ۳ شهرستان آزمایشی اجرا شد و گزارش آن قرار است در آذر منتشر شود. اگر این گزارش نشان دهد که طرح‌ها بدون آسیب به مردم پیش رفته‌اند، احتمال تعمیم آن به سایر شهرستان‌ها بالا می‌رود. در غیر این صورت، اصلاح یا لغو بخشنامه‌ها گزینه بعدی است.

مهندس فرهاد نیک‌پی در پایان گفت که اگر قرار است تصمیم‌ها از بالا گرفته شود، لازم است مسیر برگشت هم وجود داشته باشد تا اگر اشتباهی رخ داد، زودتر دیده شود. او می‌گوید مردم روستاها هم می‌دانند که برخی مسیرها خطرناک است و سال‌ها منتظر راه درست هستند. به گفته او، اگر این ۱۲ طرح ظرف ۶ ماه آینده اجرا شود، هم زمان از دست رفته جبران می‌شود و هم اعتماد مردم به فرایند اداری تا حدی بازسازی می‌شود.

در سال گذشته تنها ۲ طرح متوقف در استان کرانه‌سار به اجرا درآمد، در حالی که ۱۴ طرح دیگر به دلیل ابلاغ بخشنامه‌های جدید متوقف ماند. مهندس فرهاد نیک‌پی در گفت‌وگو با ما گفت که بسیاری از مردم روستاها فکر می‌کنند مشکل از مهندس است، اما واقعیت این است که ما هم منتظر دستورالعمل هستیم. او گفت که یک بخشنامه درباره حریم رودخانه‌ها ماه مهر ابلاغ شد اما تا آذر هیچ توضیحی درباره روش اندازه‌گیری حریم منتشر نشد. در این فاصله، پیمانکاران نمی‌دانستند چه کار کنند و پروژه‌ها متوقف ماند.

در شهرستان دره‌سیاه، ۳ پل روستایی و ۱ راه دسترسی به ۱۲ روستا به دلیل تغییر مسیر رودخانه متوقف شده است. مهندس فرهاد نیک‌پی گفت که اگر مسیر پل ۲۰ متر جابه‌جا شود، هزینه طرح ۴۰ درصد کاهش می‌یابد و خطر آبگرفتگی روستا از بین می‌رود. اما این تغییر نیاز به مجوز جدید دارد و مجوز جدید ۴ ماه زمان می‌برد. در این مدت، مردم روستا ناچار هستند از مسیر کوهستانی عبور کنند که در زمستان بسته می‌شود.

مهندس فرهاد نیک‌پی گفت که در ۳ ماه گذشته ۲ جلسه با فرماندار و ۱۲ دهیار برگزار کرده تا مشکل حریم رودخانه‌ها بررسی شود. به گفته او، دهیاران پیشنهاد کرده‌اند که حریم رودخانه‌ها بر اساس عرف محلی و سطح آب در سیلاب‌های قبلی تعیین شود، نه صرفاً بر اساس خط‌کش روی نقشه. او گفت که این پیشنهاد قابل بررسی است و اگر مستند شود، می‌تواند مبنای دستورالعمل جدید قرار گیرد.

مهندس فرهاد نیک‌پی در پایان گفت که اگر این ۱۲ طرح ظرف ۶ ماه آینده اجرا شود، هم زمان از دست رفته جبران می‌شود و هم اعتماد مردم به فرایند اداری تا حدی بازسازی می‌شود. او